

Arrest

nr. 82 958 van 13 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat M. FRERE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Igbo etnie. U bent geboren en getogen in de stad Lagos, waar ook uw ouders al wonen van vóór uw geboorte. Sinds 2009 studeerde u aan de universiteit van Oka in Anambra State. U woonde nabij de universiteitscampus samen met uw oudere broer (F.C.), die aan dezelfde universiteit studeerde. Op 14 november 2011 kwam uw broer naar jullie woonst en haastte zich om terug te vertrekken met enkele spullen. U voelde dat er iets aan de hand was, maar uw broer zei dat hij geen tijd had om het u uit te leggen. De volgende morgen kwamen vier mannen naar uw woonst op zoek naar uw broer. U zei dat uw broer afwezig was en ze vertrokken met de boodschap dat ze zouden terugkomen. Later die dag, zei uw broer

u tijdens een telefoongesprek dat hij betrokken was bij de dood van een zekere Ned en dat hij op de vlucht is voor Ned's broers, die tevens militanten zijn van "Egbesu Fraternity", een genootschap uit Delta State en die wraak willen nemen voor de dood van Ned. Hij raadde u aan om eveneens te vluchten, aangezien ze u zouden kunnen aanpakken wanneer ze hem de volgende keer bezoeken in jullie woonst. U verliet Oka op 16 november 2011 en ging opnieuw bij uw ouders in Lagos wonen. U vernam niets meer van uw broer, die ondergedoken was. Op 3 december 2011 ging u naar een bar in Lagos. Plots herkende u één van de militanten die naar uw broer op zoek waren. U zag dat hij u ook herkende en zijn vrienden riep. U vluchtte uit de bar en hoorde geweerschoten achter u. U liep naar huis, nam wat spullen en trok in bij een vriend, Azu, in een andere wijk van Lagos. U hield zich gedeisd, uit vrees dat ze u zouden opsporen. U bleef er gedurende een maand en legde telefonisch uit aan uw ouders wat er gebeurd was. Uw ouders vertelden u dat er mannen thuis waren langs geweest op zoek naar uw broer en u. Ze zeiden dat u en uw broer hun broer hadden gedood in Oka en dat ze u op het spoor waren gekomen in Lagos. Ze zeiden aan uw ouders dat ze u aan hen moesten overleveren. Anders zouden ze het ouderlijke huis in Delta State in brand steken. Op 16 december 2011, ging u naar de nachtclub Monalino en ontmoette er een blanke man, Derrik genaamd. U vertelde hem uw problemen en hij was bereid u te helpen Nigeria te verlaten. Hij werkte op een schip en bracht u op 18 december 2011 naar de haven in Apapa, Lagos. Hij bracht u binnen in een schip, waarmee jullie naar België reisden. Op 2 januari 2012, meerden jullie aan in Antwerpen. U overnachtte in Derrik's huis in Antwerpen. Hij maakte avances en u liep weg. U vroeg asiel aan op 4 januari 2012. Uw vader in Lagos vertelde u nog tijdens een telefoongesprek op 24 januari 2012 dat hij werd aangevallen en verwond door dezelfde personen die u en uw broer zochten.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt. De door u ingeroepen feiten zijn kennelijk niet van aard om een internationale bescherming te verrechtvaardigen. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u uw land van herkomst Nigeria te hebben verlaten uit vrees voor een groep militanten van "Egbesu Fraternity" uit Delta State (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Ze zouden wraak willen nemen op uw broer omdat deze betrokken is bij de dood van hun broer. U hebt hier persoonlijk niets mee te maken, maar de vervolgers van uw ondergedoken broer waren u op het spoor en u vreesde zelf door hen te worden aangepakt in de plaats van uw broer en voor het geval dat ze uw broer niet zouden opsporen (CGVS, p. 2 en 3). Tijdens het gehoor verklaarde u verder niets te weten over deze zaak. Uw broer zei u dat hij betrokken was bij de dood van een man, Ned genaamd, maar u weet niet op welke wijze uw broer hierbij precies betrokken is en onder welke omstandigheden die man de dood vond (p. 2). U vreest de vervolgers van uw broer, omdat zij volgens uw broer zouden behoren tot de militante genootschap "Egbesu Fraternity", maar u kende hun identiteit niet eens (p. 2). Bovendien was uw kennis over dit genootschap opvallend beperkt, niettegenstaande hun acties in het olierijke Delta State veel media aandacht kregen (zie informatie in het administratief dossier). U sprak van "geruchten" dat "Egbesu Fraternity" ontvoeringen pleegde in Delta State (p. 3). U kende hun basis in Delta State niet, noch hun leiders of structuur. U stelde dat ze actief zijn in Delta State, maar een netwerk van volgelingen hebben overal, zonder dit verder te kunnen uitleggen of hard maken (p. 4). U beweerde dat de leden van deze genootschap geen etnische Igbo's zijn zoals uzelf; dat er veel etniëen in Delta State zijn, maar niet te weten of de leden van "Egbesu Fraternity" tot een welbepaalde etnie behoren. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt nochtans dat "Egbesu Fraternity" een genootschap is van de Ijaw stam (zie informatie in het administratief dossier). U kende zelfs de betekenis of origine van het begrip "Egbesu" niet (CGVS, p. 4), terwijl het de naam is van de oorlogsgod in de Ijaw taal (zie informatie in het administratief dossier). Voorgaande vaststellingen ondermijnen de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees en relaas. Het is bevreemd dat u klaarblijkelijk niet probeerde om meer informatie te krijgen over de aard en achtergrond van het genootschap waar uw beweerde belagers deel van uitmaakten, teneinde uw vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade (beter) te kunnen inschatten.

U bracht verder ook geen elementen aan die kunnen aantonen dat de problemen van uw broer (en bij uitbreiding ook uw beweerde problemen) het gemeen (straf)recht overstijgen. U kon niet overtuigend argumenteren dat u in uw thuisbasis Lagos geen dienstig beroep kon doen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten. U stelde in dit verband dat u geen beroep deed op de politie omdat uw broer betrokken was bij de dood van een man (en u uw broer niet wilde aangeven) en dat de politie in uw land niet te vertrouwen is (CGVS, p. 3). Uw blote bewering dat de politie in Nigeria niet te vertrouwen is, werd niet onderbouwd met concrete feiten of ervaringen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt overigens dat de Nigeriaanse autoriteiten wel degelijk de confrontatie aangingen met leden van "Egbesu" en dat ze ondermeer haar beweerdelijke leider in september 2005 aanhield en detineerde (zie administratief dossier). De door u ingeroepen

redenen om geen beroep te doen op uw nationale autoriteiten overtuigen niet en verrechtvaardigen in casu geen beroep op internationale bescherming.

De door u ingeroepen elementen kunnen geen internationale bescherming verrechtvaardigen, noch op grond van de Geneefse Vluchtelingenconventie noch in het kader van subsidiaire bescherming. Er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Nigeria waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een reëel risico in uw hoofdte op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

U legde geen de documenten neer die een controle van uw vluchtreis per schip zouden kunnen mogelijk maken. U verklaarde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal dat u aan uw vader in Lagos gevraagd hebt om identiteitsdocumenten op te sturen. Het Commissariaat-generaal ontving per fax van 9 februari 2012 een kopie van de volgende door de Nigeriaanse autoriteiten afgeleverde documenten: uw geboorteakte, stemkaart en rijbewijs; foto(s) van uw vader met hoofdletsel en een daarbij horend medisch attest van Jes & Jes Clinic te Lagos op datum van 3 februari 2012. Voornoemde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen, aangezien ze niet bewijzen dat u persoonlijk problemen kende in Nigeria noch enig verband tussen uw beweerde problemen en de verwonding van uw vader. Het medisch attest vermeldt immers enkel dat uw vader verwond werd aan het voorhoofd door een onbekende persoon met een geweer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 1 het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing niet gestoeld is op draagkrachtige motieven. Hij onderneemt een poging om deze motieven te weerleggen.

2.2.1. Verweerder stelt terecht vast dat artikel 48/1 van de vreemdelingenwet niet bestaat zodat verzoeker zich er niet dienstig kan op beroepen. Voor zover verzoeker artikel 48 van de vreemdelingenwet bedoelt, blijkt dat artikel 48 bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Dit is echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatisme inhoudt voor personen die zich op het Vluchtelingenverdrag beroepen om asiel te verkrijgen.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker stelt dat hij wenst op te merken dat hij inderdaad niet veel weet over de problemen van zijn broer aangezien Festos hem eenmalig tijdens een telefoongesprek heeft uitgelegd waarom hij gevlucht is en vervolgens niets meer van zich heeft laten horen, stelt verweerder terecht vast dat verzoeker niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen, hetgeen niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar verzoeker vervolgens stelt dat hij wist dat de 'Egbesu Fraternity' tot de Ijaw-stam behoort, erop wijst dat er in Delta State verschillende stammen en dialecten bestaan en meldt dat hij 'Ika' spreekt, wat verklaart waarom hij de betekenis niet kent van 'Egbesu', wat de naam van de oorlogsgod is in het Ijaw, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins overtuigt. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, kon verzoeker tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal geenszins aangeven tot welke bepaalde etnische groep de leden van de 'Egbesu Fraternity' behoren, ook kende verzoeker hun basis niet, noch hun leiders, noch de structuur van het genootschap. Verzoeker kon evenmin enige uitleg geven over het netwerk van volgelingen die het genootschap zou hebben, noch kende hij de betekenis of de origine van het begrip 'Egbesu'; verzoeker bevestigde dat hij niet wist dat 'Egbesu' een god is van de Ijaw (gehoor CGVS, p.4-5). Verzoeker brengt geen argumenten aan waarmee hij kan aantonen dat deze vragen werkelijk kennelijk onredelijk zouden zijn. Indien de door verzoeker aangehaalde feiten op de waarheid berusten, kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij meer toelichting kan geven bij essentiële elementen van zijn asielrelaas, in casu aangaande zijn vermeende vervolgers. Het feit dat verzoeker hieromtrent slechts geringe informatie kan geven en klaarblijkelijk niet probeerde hieromtrent meer informatie in te winnen, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Waar verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat het onmogelijk was naar de politie te stappen, dat de Nigeriaanse politie corrupt is en op geld belust, wordt verweerder bijgetreden waar hij opmerkt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geen pogingen heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen. Dergelijke handelwijze is onvoldoende om aan te tonen dat de overheid in verzoekers land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. Wat de verwijzing van verzoeker betreft naar het artikel 'Nigéria – Justice fantôme' van Amnesty International en naar een artikel van 'Afrique en ligne' wordt vastgesteld dat de loutere verwijzing naar en het neerleggen van deze artikels niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker niet kan rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten; verzoeker dient dit in concreto aan te tonen, wat hij evenwel nalaat te doen. Waar verzoeker tenslotte wijst op bombardementen op een school in Sapele die door de 'Egbesu Fraternity' werden opgeëist, wat erop wijst dat de 'Egbesu' nog zeer actief is, stelt de Raad vast dat deze informatie de door de commissaris-generaal geraadpleegde informatie niet weerlegt waaruit blijkt dat de Nigeriaanse autoriteiten wel degelijk optreden tegen leden van 'Egbesu', wat onder meer blijkt uit het feit de leider van het genootschap in september 2005 werd gearresteerd (zie document van Refworld in map landeninformatie). Aangezien de Nigeriaanse overheid optreedt tegen dit genootschap toont verzoeker niet aan waarom hij geen enkele stap heeft ondernomen om bescherming te zoeken bij de overheid, te meer daar hij verklaarde geen problemen te hebben gehad met de overheid.

Het neergelegde medisch attest toont niet aan dat verzoeker persoonlijke problemen heeft gekend in Nigeria, noch wordt er enig verband aangetoond tussen verzoekers beweerde problemen en de verwondingen van zijn vader gezien het neergelegde medisch attest enkel vermeldt dat verzoekers vader verwondingen heeft opgelopen zonder dat een link werd gelegd met de door verzoeker aangehaalde problemen. Hetzelfde geldt voor de foto's van de persoon die aangeduid wordt als verzoekers vader.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar ze niet dienstig wordt weerlegd door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS